

TAHT OYUNLARI'NIN YAZARI

GEORGE R.R. MARTIN

UZAY
GEZGİNİ
TUF

DE
X

UZAY
GEZGİNİ
TUF

UZAY GEZGİNİ TUF

Orijinal adı: *Tuf Voyaging*

© George R. R. Martin 1986, 2003

“Veba Yıldızı” © Davis Publications, Inc, 1985

İlk baskı: *Analog*, Ocak ve Şubat 1985

“Balık Ekmek” © Davis Publications, Inc, 1985

İlk baskı: *Analog*, Ekim 1985

“Muhafızlar” © Davis Publications, Inc. 1981

İlk baskı: *Analog*, Ekim 1981

“İkinci Yardım” © Davis Publications, Inc. 1985

İlk baskı: *Analog*, Ekim 1985

“Norn’un Ismarlama Canavarı” © George R. R. Martin 1986

Bu hikâyenin çok daha farklı ve kısa bir versiyonu şurada basıldı: *Andromeda* (Orbit, UK, 1976) ©

Futura Publications Ltd. 1976

“Adı Musa” © The Conde Nast Publications, Inc. 1978

İlk baskı: *Analog*, Şubat 1978

“Kutsal Manna” © Davis Publications, Inc. 1981

İlk baskı: *Analog*, Aralık ortası, 1985

Bu kitap ilk kez 1987’de Victor Gollanez Ltd. tarafından Birleşik Krallık’ta yayımlandı.

Yazan: George R. R. Martin

Çeviren: Kerem Sanatel

Yayına hazırlayan: Başak Kıran

Türkiye yayın hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz.

The Lotts Agency Ltd. ve Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

1. baskı / Ocak 2022 / ISBN 978-625-8021-51-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Gökçen Yanlı Atmaca

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dexkitap.com / satis@dogankitap.com.tr

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 / **e-posta:** satis@de.com.tr

GEORGE R.R.
MARTIN

UZAY
GEZGİNİ
TUF

Çeviren: Kerem Sanatel

Santa Fe'yi memleketim gibi benimsettiren
Roger ve Judy Zelazny'ye.

İçindekiler

Giriş	9
Veba Yıldızı.....	15
Balık Ekmek.....	130
Muhafızlar	213
İkinci Yardım	270
Norn'un İsmarlama Canavarı.....	321
Adı Musa.....	364
Göksel Manna.....	407

Giriş

ALTINCI KATALOG

KAYIT NUMARASI 37433-800912-5442894

SHANDELLOR İLİM VE KÜLTÜR
GELİŞTİRME MERKEZİ
ZENOANTROPOLOJİ BÖLÜMÜ

kayıt türü: kristal ses şifreleme

kayıt yeri: H'ro Brana (koord. MK, D7715, I21)

tahmini tarih: standart takvime göre yaklaşık 276 yıl
önce kaydedilmiştir

sınıflandırmalar:

köle ırklar, Hrangan

söylenceler & mitoslar, Hruun

sıhhi sorunlar,

- tanımlanamayan hastalık

ticaret üsleri, terk edilmiş

Alo? Alo?

Hah, çalışıyor. Güzel.

Ben stajyer eleman Rarik Hortvenzy, bu mesajı herkesi uyarmak amacıyla kaydediyorum.

Hava kararıyor, bu benim son akşamım. Güneş batıdaki yamaçların ardında alçaldıkça adeta etrafı kana buluyor. An itibarıyla alacakaranlık bana doğru insafsızca yaklaşıyor. Yıldızlar tek tek beliriyor ama bir tanesi var ki gece gündüz aralıksız parlıyor; sabah akşam demeden. Sürekli tepemde, güneş haricinde gökyüzündeki en parlak cisim o. Veba yıldızı.

Bugün Janeel'i gömdüm. Taşlı sert toprağı sabahtan akşama kadar küreyerek, kollarım ağrıdan alev kesilene dek kendi ellerimle kazdım mezarını. Çilem sona erdiğinde, bu yabancı diyarın rezil toprağından son bir kürek atarak üzerini örtmem bitip de son taşı koyduğumda, başında durup mezarına tükürdüm.

Hepsi onun hatası. Ölüm döşegindeyken bunu yüzüne de söyledim, hem de bir kez değil, defalarca ama son nefesine yakinken ancak kabullendi suçunu. Buraya gelmemiz onun hatası. İmkânımız varken ayrılmamamız onun hatası. Kendi hatasından öldü –evet, buna ne şüphe– hatta ecelim geldiğinde cesedimin ortalıkta çürüyecek olmasının suçlusu da o. Bedenim karanlığın yaratıklarına ziyafet olacak, keza vaktiyle ticaret ümidi beslediğimiz gece avcılarına ve uçucularına da.

Veba yıldızı hafiften göz kırpmıyor, altındaki toprakları berrak ışığıyla pırlıl pırlıl aydınlatıyor. Bir defasında Janeel'e de söylemişim; bunda bir terslik var, bir veba yıldızının kırmızı olması gerekir. Kor gibi parlaması, kızıl ışınımıyla karanlığa alev ve kan rengi hareler saçması gerekir. Bu saf beyazlığın vebayla ne alakası var? Küçük ticaret tesisimizi

kıvançla açmak üzere geldiğimiz, kiralık gemimizin bizi bırakıp yoluna devam ettiği o ilk günlerde tam tersiydi. O zamanlar veba yıldızı bu yabancı semalarda göze çarpan elli tane parlak yıldız arasında zar zor seçiliyordu. Buranın ilkel yerlilerine, hastalığın gökten geldiğini sanan geri kafalı vahşilerin batıl inançlarına o zamanlar gülüp geçmiştik.

Derken veba yıldızı serpilmeye başladı. Parlaklığı her geçen gün daha da arttı, o kadar ki gündüzleri bile görünür oldu. Çok geçmeden de salgın patlak verdi.

Kararan gökyüzünde uçucular dört dönüyor. Süzülerek uçuyor ve uzaktan güzel gözüküyorlar. Memleketim Budakhar'daki Razyar gezegeninin engin denizlerinde uçan kara martıları anımsatıyorlar bana. Oysa burada deniz yok; her yer dağ, tepe, çorak toprak. Bu uçucuların yakından bakınca o kadar güzel olmadıklarını biliyorum. Yarı insan boyunda, ciltleri tabaklanmış deri gibi gergin, tuhaf bir şekilde kof olan kemikleri sayılabilen cılız ve ürkütücü yaratıklar bunlar. Kanatları davul zarı gibi kuru ve sert, pençeleri hançer gibi sivri, dar kafataslarının tepesindeki kemiksi koca sorguçları enseye doğru kıvrık birer zıpkın ucunu andırıyor; kem gözleri ise kırmızı.

Janeel'in dediğine göre duyarlı yaratıklarımız. Bir lisanları varmış. Seslerini işitmişliğim var, tiz ve cırlak sesleri insanın sinirini bozan bir zılgıttan farksız. Dillerini konuşmayı hiç öğrenemedim, Janeel de öğrenememişti. Güya duyarlılarımız.

Onlarla ticaret yapacaktık. Hah, ne bize ne de ticaret girişimimize sıcak baktılar. Hırsızlığa akılları eriyor ermesine, evet, ama duyarlıkları oraya kadar. Yine de bir ortak paydamız var, o da ölüm.

Uçucular da ölüyor. Eğri büğrü kocaman uzuvları, iki başparmaklı çirkin elleri, şişkin kafatasları, sönmeye yüz

tutmuş bir ateşin közleri gibi yanan gözleriyle gece avcıları bile ölüyor, hah! Korkunç güçlüler, hatta şu acayip iri gözleri, veba yıldızını fırtına bulutlarının kapladığı zamanlardaki karanlıkta bile görüyor. Avcılar, mağaralarında Yüce Varlıklara dua ediyorlar, bir zamanlar hizmet ettikleri efendilerine. Günün birinde bu varlıklar geri dönecekmiş ve onları bir kez daha savaşa çağıracaklarmış. Bu varlıkların geri döneceği falan yok. Gece avcıları da ölüyor, tıpkı uçucular gibi, tıpkı taşlık bayırlarda cesetlerine rastladığımız nispeten daha çekingen ırklar gibi; akıldan yoksun hayvanlar, ekinler ve ağaçlar, Janeel ve benim gibi.

Janeel bize bu gezegenin bir altın madeni olduğunu söylemişti, meğer ölüm gezegeniymiş. Eski haritalarda ismi H'ro Brana olarak geçiyor. Ben o isimle anmayacağım. Janeel burada yaşayan tüm halkları isimleriyle biliyordu. Ben bir tanesini anımsıyorum –*Hruun*. Gece avcılarının asıl adı bu. Janeel'in dediğine göre baş düşmanları Hranganların köle ırkıymışlar. Hranganlar artık mazi olmuş, bin yıl önce mağlup edilmişler, köleleri de uzun süren çöküş döneminde sahipsiz kalmışlar. Kayıp bir koloniymiş burası, ticarete hevesli bir avuç duyarlı canlıdan oluşuyormuş. Janeel çok bilgiliydi, benimse bilgim pek azdı. Şimdi gerçeği biliyorum ama onu gömüp mezarına tükürdükten sonra neye yarar. Köleymişler ama kötü köle oldukları kesin; yoksa efendileri onları veba yıldızının zalim ışığına, bir cehenneme mahkûm edip bırakmazdı.

Son ikmal gemimiz altı ay önce gelmişti. O zaman gibidebilirdik. Salgın çoktan başlamıştı. Uçucular dağ zirvelerine tırmanmaya çabalarken paldır küldür uçurumlardan düşüyorlardı. Ölülerini bulduğumda ciltleri yanğılıydı, irin sızıyordu ve deri kanatlarında koca yarıklar vardı. Gece avcıları kendilerini veba yıldızının ışınların-

dan koruyacak çok sayıda şemsiye satın almak üzere bize geldiklerinde her yerleri kocaman çibanlarla kaplıydı. İkmal gemisiyle gidebilirdik. Ama Janeel kalalım dedi. Uçucuları ve gece avcılarını öldüren hastalıkların tanilerine vâkıftı. O hastalıkları iyileştiren ilaçların adlarına vâkıftı. Bir şeyin adını koymak onu anlamaktır diye düşünüyordu. Şifacı olabileceğimize, vahşilerin güvenini kazanacağımıza ve servete kavuşacağımıza inanıyordu. Gemideki tüm ilaçları satın alıp yenilerini ısmarladı, böylece tanı koyduğu salgın hastalıkların tedavisine giriştik.

Başka bir salgın ortaya çıkınca onun da tanısını koydu. Sonra bir başkasının, bir başkasının, bir başkasının. Zamanla hastalıklar sayılamaz hale geldi. Önce elinde ilaç kalmadı, çok geçmeden tanılar da tükendi, nitekim bu sabah mezarını kazdım. Sırım gibi, hamarat bir kadındı ama ölüm döşeğinde kaskatı kesildi, uzuvları şişip normal boyutlarının iki misli oldu. Şişkin, katılaşmış cesedini sığdırmak için büyük bir mezar kazmak zorunda kaldım. Onu öldüren illete bir isim verdim ben, Janeel Vebası diyorum. Tanı koymak haddim değil. Bana musallat olan onunkinden farklı ve bir tanısı yok. Hareket ettikçe kemiklerimde resmen alevler dolaşıyor, cildim bozarıp kupkuru oldu. Her sabah uyandığımda çarşaflarda kemiklerimden sıyrılmış doku parçaları buluyorum, cılk yaralara değen kısımlardaysa ıslak kan lekeleri.

Veba yıldızı tepemde tüm heybetiyle parlıyor. Niçin beyaz olduğunu şimdi anlıyorum. Beyaz saflığın rengidir ya, işte veba yıldızı bu gezegeni arındırıyor. Ama ışığı değdiği yeri bozup çürütüyor. İnce bir ironi yok mu burada?

Yanımızda bir sürü silah getirmiştik, pek azını sattık. Gece avcıları ve uçucuları için kendilerini katleden bu illete karşı kullanabilecekleri bir silah yok, zaten en başın-

dan beri şemsiyelere lazerlerden daha çok ilgi gösteriyorlardı. Depomuzdaki alev püskürtücülerinden birini alıp kendime bir kadeh siyah şarap koydum.

Bu serinlikte oturup kristale içimi dökerek ve şarabımı yudumlayarak uçucuları seyredeceğim. Birkaçı hâlâ hayatta, kararan gökyüzünde dans edercesine süzülüyorlar. Uzaktan bakınca memleketimin engin denizlerindeki kara martılara çok benziyorlar. Şarabımı içecek ve Budakhar'dayken yıldızlara gitme hayali kurduğum çocukluğumdaki denizin sesini yâd edeceğim, şarabım bitince de kendimi yakacağım.

(uzun bir sessizlik)

Diyecek başka sözüm yok. Janeel'in ağzı çok laf yapardı, çok şey bilirdi, ama onu bu sabah gömdüm.

(uzun bir sessizlik)

Mesajımı bulan olursa...

(kısa bir duraksama)

Bu mesajı salgın bittikten sonra bulursanız –ki gece avcılarını elbet bitecek diyor– sakın aldanmayın. Bu gezeğenden hayır gelmez, burada hayat yok. Burada sırf ölüm var, sayısız hastalık. Veba yıldızı yeniden parlayacaktır.

(uzun bir sessizlik)

Şarabım bitti.

(kaydın sonu)

Veba Yıldızı*

“Hayır” dedi Kaj Nevis, diğerlerine sertçe. “Seçenek dışı. Büyük taşımacılık şirketlerinden birini dahil etmemiz aptallığın dik âlâsı olur.”

Celise Waan, adama “Öf, laf olsun torba dolsun” diyerek terslendi. “Oraya mecburen gitmeyecek miyiz? Sonuçta bize bir gemi lazım. Starslip’ten daha önce de gemi kiralamıştım, son derece konforlu gemileri var. Mürettebatları nazik, kumanyaları da fazlasıyla yeterli.”

Nevis, kadına paylarcasına baktı. Sert ve keskin hatlara sahip yüzü bu tür bakışlar için biçilmiş kaftandı. Saçı yamyassı geri taranmış, koca burnu pala gibiydi. Küçük kara gözleri, gür siyah kaşlarının altında adeta çukura kaçmıştı. “Hangi amaçla gemi kiralamıştın?”

“Niçin olacak, araştırma gezileri için tabii” diye yanıtladı Celise Waan. Baş ve işaretparmaklarını kullanarak önündeki tabaktan bir tane daha misket krema aldı ve kirbarca ağzına attı. “Birçok önemli araştırmaya denetçilik yaptım. Bütçemizi kurum karşılıyordu.”

“Kalın kafanın almadığı bir ayrıntının altını çize-

* İlk kez 1985 yılında Analog dergisinin Ocak/Şubat sayısında yayımlanmıştır.

yim” dedi Nevis. “Bu bir araştırma gezisi değil. İlkel canlıların çiftleşme alışkanlıklarına maydanoz olmayacağız. Alışık olduğunun aksine, akli başında hiçbir insanın zerre umursamadığı muğlak bulguları eşelemeyeceğiz. Çevirdiğimiz bu küçük katakullinin amacı, hayal edilemeyecek kadar değerli bir ganimeti ele geçirmek. Hani olur da bulursak, onu yetkililere teslim etmek gibi bir niyetimiz de yok. Dolayısıyla bu meseleyi yasadışı kanallardan halletmem gerektiğini anlıyor olmalısın. Bana pek güvenmediğin için lanet şeyin yerini yola çıkana dek söylemeye niyetin yok. Üstelik Lion da kalkıp bir fedai tutmuş. Benim için hava hoş, taktığım yok. Yalnız şunu aklına sok, ShanDellor’daki tek güvenilir adam ben değilim. Muazzam bir kazanç söz konusu burada, muazzam bir maddi güç. *Kumanyayla* falan kafamı şişirmeye devam edersen ben gidiyorum. Burada oturup gevezeliğini dinlemekten daha önemli işlerim var.”

Celise Waan küçümsercesine burnundan güldü. İri, tombul, kızıl suratlı bir kadındı; hırıltılı, balgamlı bir soluması vardı. “Starslip saygın bir firmadır” dedi. “Ayrıca enkaz toplama yasaları...”

“.. anlamsız” dedi Nevis. “O yasalar ShanDellor’da başka, Kleronomas’ta başka, Maya’da başka işliyor ve hiçbirinin bir bok ifade ettiği yok. ShanDi yasalarına bakarsan bulduğumuzun sadece dörtte biri bize kalır, o da herhangi bir şey bulursak tabii. Varsayalım şu senin veba yıldızı sahiden Lion’un tahmin ettiği gibi bir yer ve varsayalım hâlâ işler durumda; oranın idaresi her kimdeyse askeri gücüyle bu sektöre ağırlığını koymaktan zevk duyacaktır. Starslip de diğer büyük nakliye şirketleri de en az benim kadar açgözlü ve acımasızdır, şüphen olmasın. Dahası, hepsi o kadar büyük ve güçlü ki tüm gezegen devletleri

onları yakından gözlüyor. Belki dikkatinden kaçmıştır diye söylüyorum, biz sadece dört kişiyiz. Tetikçini de sayarsan beş” dedi, kendisine buz gibi sırtarak karşılık veren Rica Dawnstar’ı başıyla işaret edip. “Büyük bir yolcu gemisinde beşten fazla aşçı vardır. Küçük bir nakliye gemisinin mürettebatı bile sayıca bizden fazladır. Neyi ele geçirdiğimizi gördüklerinde bize bırakırlar mı sanıyorsun?”

“Bize yamuk yaparlarsa dava ederiz” dedi şişko antropolog, biraz hırçındı sesi. Tabağındaki son misket kremayı aldı.

Kaj Nevis ona güldü. “Ne davası? Hangi gezegende? Bizzi sağ bırakırlarmış gibi konuşuyorsun, öyle bir ihtimal yok. Senin kadar aptal ve çirkef bir kadın görmedim.”

Jefri Lion bu ağız kavgasını başından beri sıkkin bir ifadeyle dinliyordu. En sonunda, “Durun, durun” diyerek araya girdi. “Hakaret etmeyelim Nevis. Lüzum yok. Bu işte beraberiz sonuçta.” Kısa boylu, tıknaz bir adam olan Lion, fi tarihindeki bir harekâttan yadigâr nişanlarla süslü, askeri tipte bir kamuflaj ceketi giymişti. Kumaş küçük restoranın loş ışığında kum grisine çalışıyordu; Lion’un kürek şeklindeki kirpi sakalının grisıyla aynı renge. Kelleşmeye yüz tutmuş kafası ve geniş alnı terden parlıyordu. Kaj Nevis’in yanında gergindi çünkü adam belalıydı. Lion diğerlerinden destek bekler gibi etrafına bakındı.

Celise Waan somurtmuş ve gözlerini önündeki boş tabağa dikmişti –onu bakışlarıyla yine misket kremasıyla doldurabilecekmiş gibi. Rica Dawnstar –Nevis’in tabiriyle *tetikçi*– parlak yeşil gözlerinde keyifli ve alaycı bir ifadeyle arkasına yaslandı. Üzerindeki mat renkli uçuş tulumu ve çelik örme gümüşü yeleği, boylu boslu vücuduyla duruşu rahat, neredeyse miskindi. İşverenleri isterse tüm gün, tüm gece tartışsın, umurunda değildi sanki.

Uzay Gezgini Tuf, çevrecilik ve mutlak güç üzerine kara komik bir meditasyon; galaksinin her yerinde yardıma ihtiyacı olan gezegenlerin yanında olmaya çalışan alışılmadık bir kahramanın, ilginç ve sevimli Haviland Tuf'ın hikâyesi...

Haviland Tuf son derece iri, vejetaryen, kedileri seven, dürüst bir uzay tüccarıydı. Peki nasıl oldu da evrenin sunabileceği en acımasız kötülerle rekabet halindeyken, Dünya'nın efsanevi Ekoloji Mühendisliği Teşkilatı'nın son kalıntısının; gelişmiş ekolojik mühendislik yetenekleri olan savaş gemisi *Ark*'in sahibi oldu? Boş verin, sadece gelmiş geçmiş en güçlü silahın emîn ellerde olduğuna şükredin.

“George R. R. Martin'den her zaman en iyisini beklerim ve o her zaman bunu başarır.”

Robert Jordan

“Okurların önünde Martin'den harika bir ziyafet var... Duygusal olarak karmaşık, ustaca yazılmış.”

Newsday

“Martin'in çok yönlü yeteneğinin yeni bir yüzü.”

Asimov's

**DE
X**

www.dexkitap.com

[f](#) [t](#) [i](#) /DEXpub

ISBN 978-625-8021-51-6

9 786258 021516

sertifika no: 44919

Tavsiye
Edilen
KDV'siz
Satış
Fiyatı

₺ 64